

Ændringsforslag under Nr. 6 kun kommer til at ramme et Beløb af ca. 1 $\frac{3}{4}$ Million. det er det Hele. Men efter hvad der ligeledes er oplyst af Anstaltens Bestyrelse, ere disse 1 $\frac{3}{4}$ Million Prioritetslaan af den Bestaffenhed, at Anstaltens Bestyrelse nu, efter hvad der nu foreligger, ikke vilde bevilge disse Laan. Den ærede Ordfører har ganske vist gjort opmærksom paa, at der ogsaa i dette Beløb var Laan givne i sin Tid i Sønder-Jylland. Men maa jeg gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at disse Laan ere kun en lille Rest, der er tilbage af, hvad der tidligere har været udlaant der, og som efter al Sandsynlighed netop er af samme ringe Bestaffenhed som de Laan her i Danmark, som Livrenteselskabet nu anser for at være mindre sikke, idet alle de bedre Laan i Sønder-Jylland ere indfriede, efterhaanden som Vedkommende kunde faae andre Laan til billigere Rente end 4 $\frac{1}{2}$ pCt. Det stiller sig altsaa i det Store og Hele saaledes, at denne Tvangsbestemmelse kommer til at gjælde Prioriteter, som ikke anses for at være gode, eller som i alle Tilfælde ere af den Bestaffenhed, at Laanene ikke nu vilde være blevne bevilgede. Det ligger altsaa overmaade nær at antage, at den umiddelbare Følge af dette vilde være en Opfyldelse af disse Laan, og saa siger jeg: Er vedkommende Debitor tjent dermed? Vil han noget andet Sted kunne faae Laanebeløb til 4 pCt.? Jeg siger Nei. Havde han kunnet det, havde han ikke beholdt det Laan, han har, og kunde han det, behøvedes Bestemmelsen heller ikke. Er vedkommende Debitor saa tjent med at faae op sagt til 4 $\frac{1}{2}$ pCt. paa Grund af en Tvangsbestemmelse herfra om, at Renten skal nedsettes til 4 pCt.? Jeg tror det ikke. Naar den ærede Ordfører bemærkede, at saadanne Prioriteter ikke burde habes i Anstalten, saa vil jeg være enig med den ærede Ordfører i at beklage, at saadanne habes der, men der er jo en meget stor Forskjel paa, om der fra Anstaltens Side udlaanes paa ikke fuldt tilstrækkelig Sikkerhed, eller om Anstalten har troet at burde beholde saadanne mindre sikke Laan, naar den engang havde ydet dem. Man maatte jo meget lidet kjende Forholdene saaledes, som de ere her i Landet med Hensyn til Erhvervelsen af Tagationer for Eiendomme, naar man ikke skulde vide, at der hører et ganske ualmindeligt Held til for, at man ikke kunde faae mindre god Sikkerhed, skjøndt man bestræber sig for kun at udlaane i fuldstændig gode Pantar, og jeg tror ikke, at man kan sige, at Forholdet mellem de Prioriteter, som man, fordi man vedblivende anser dem

for at være fuldstændig gode, har nedsat Renten af, og Tallet af de Prioriteter, for hvilke Renten ikke er nedsat, fordi man ikke havde samme Tillid til dem — jeg tror ikke, det Forhold egentlig tyder paa, at man har været lessfindig med sine Udlaan i Eiendomme, naar man tillige ser hen til det ganske overordentlige Prisfald, der har fundet Sted i Løbet af de sidste 3—4 Aar, navnlig hvad angaar Landeieendommens Værdi. Naar den ærede Ordfører for sit Vedkommende bevilgede sig med, ja han brugte endog det Udtryk, at han ved Thingets Beslutning ved 2den Behandling sølte sig angerløs for den Fortræd, der ved en Bestemmelse som den af mig her omtalte kunde og vilde tilføres Anstaltens Debitorer, maa jeg rigtignok tilstaa, at jeg ikke for mit Vedkommende paa nogen Maade føler mig angerløs derved. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordførers Beroligelse i saa Henseende noget maatte svækkes, naar han vilde erindre, at blandt de Anbefalinger, der kom for Vedtagelsen af Forslaget ved 2den Behandling, var ogsaa en vægtig Anbefaling, der omtrent lod saaledes: Lad os vedtage det, for at det mellem 2den og 3die Behandling kan komme under nærmere Overveielse, om og paa hvilken Maade man maatte kunne udforme en saadan Bestemmelse. Angerløsheden vilde altsaa i det Høieste kun kunne være til Stede for Ordføreren, naar han betragtede Afstemningen ved 2den Behandling som en definitiv Afgjørelse af det Spørgsmaal, om der skal finde en Nedsættelse Sted; ellers forekommer det mig ikke, at den ærede Ordfører kan berolige sin Samvittighed med den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling. Jeg finder mig foranlediget til udtrykkelig at gjøre Thinget opmærksom paa, at det er saa langt fra, at man ved Anstaltens Stiftelse forudsatte, at dens Midler udlaantes til 4 pCt., at det endog i selve Loven af 1870 er bestemt, at Anstaltens Bestyrelse kun med Finansministerens Approbation kan anbringe Pengemidler til en lavere Rente end 4 $\frac{1}{2}$ pCt. Jeg finder mig foranlediget til udtrykkelig at gjøre det ærede Thing opmærksom herpaa, fordi der gjentagne Gange ved Sagens 2den Behandling fremkom Udtalelser om, at det ikke var sømmeligt, at en Statsanstalt som denne tog over 4 pCt. Hvad det andet Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 19 angaar, skal jeg ikke paastaa, at de uopfygelige Laan, som denne Del af Ændringsforslaget bestjæftiger sig med, kunne betegnes som mindre sikke, saaledes at det at forandre dem temporært fra uopfygelige til opfygelige skulde fremkalde Opfyldelse fra Kreditors Side. I alt Fald